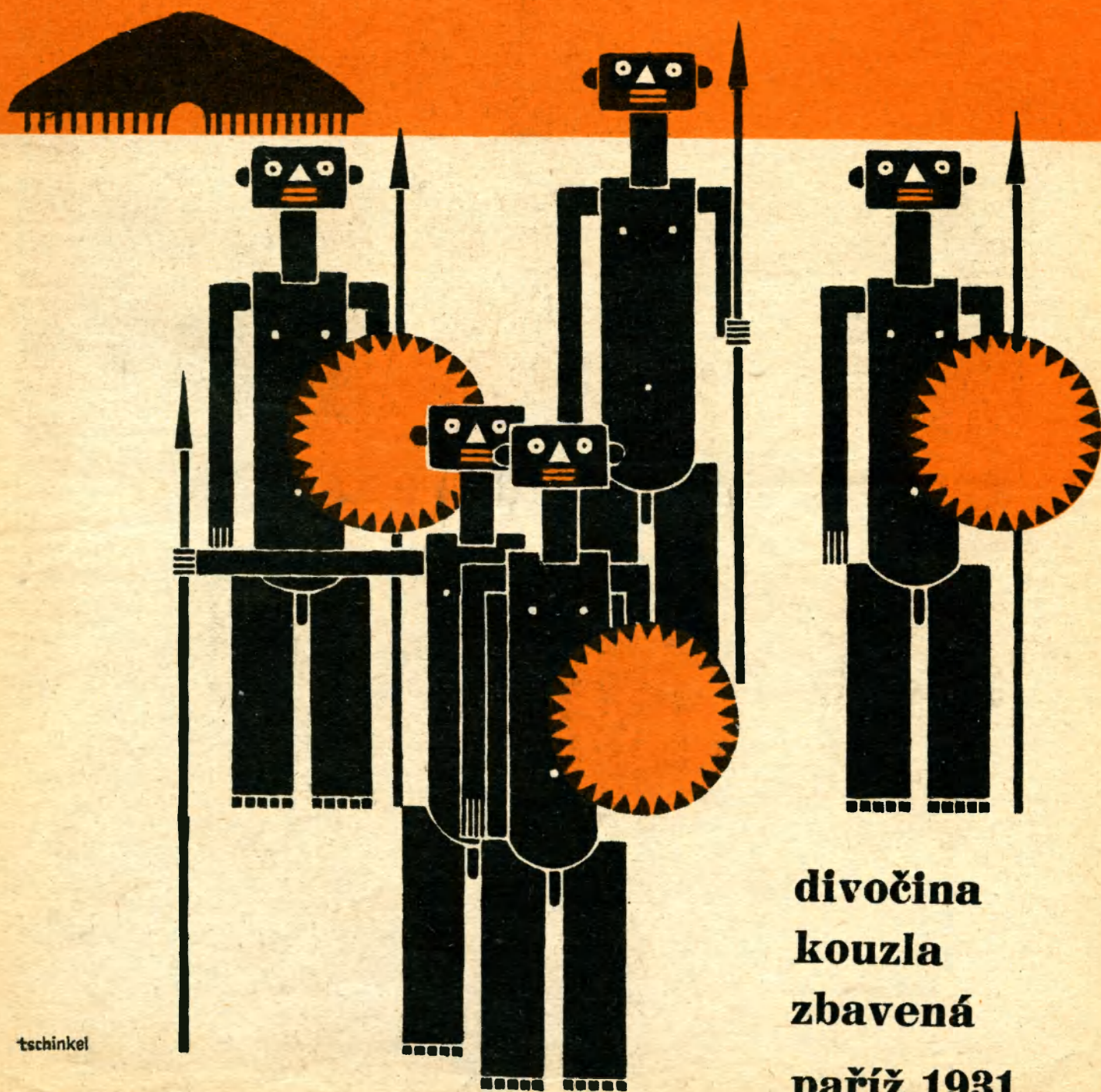

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 30

kč 1

tschinkel

divočina
kouzla
zbavená
paříž 1931

**kamarádi,
poslejte
dobré
fotografie!
děláme
osadní
filmový
týdeník**

gold river

Na řece Gold-River, na lesní hranici
je nejkrásnější trampů osada,
pan šerlí usná, má v ruce sklenici
a kouzlem lásky girl opřádá.

Totemy rudochů se šklebí do karet
a kamarád s z krčmy potáčí,
osudy milenců, osudy cigaret
se na popel a na dým obrací.

O, ladies z Gold-Rivru, nešetřte polibky,
čas utíká a nevrací se víc,
brunetky vášnivé, růžové blondýnky
do náručí svých hochů běžte vstříc.

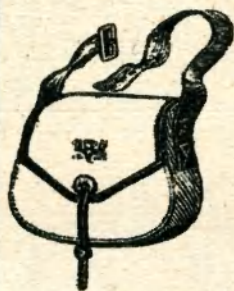
V popelí tábora sám Velký Duch sní
vlak odjíždí a stoupá do šera,
za svitu měsíce kytary píseň zní,
když trampové se vrací z večera. Marko Polo.

— *Maki, tak se mi zdá, že máš v kal
hotech diru.*

— *Hele, neboh, hde?*

— *No vevnitř, ty kanad'ane!*

Kočkodan.

**Největší výběr
originál. chlebníků
má
„Canada“
Vinohrady,
Šalaříkova 1**

GRAF^{ovy}

hotové polévky v tabletách:
hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zele-
ninová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, rajská,
nudlová, ilíčková, strouhanka.

agave:

jak se do lesa volá, až se ucho utrhne ...

Už nehoří táborové ohně jenom z touhy po romantice, tramping už dávno není jenom chlastem, nebo sentimentálními zpěvankami o zlatovlasé lejdě a o té kéně, šmrdořící si to v měsíční záři po vlnkách jezera. Dnes si kluci zasedli kol táboráku, aby řekli druh druhu hezky po tulácku, po chlapsku do očí, tváří v tvář: Ježíšmarja, Venco, Pepíku, tu kytaru naladíme k ostřejší písničce, na našem potlásku si také musíme říci před tancovačkou, jak vypadá nyní situace v trampingu.

Nu, kluci a holky, jak vypadá? Zopakujeme si v krátku všechno, co předcházelo té podbabě, kterou na nás padasové přičinili. Dokud jste byli v Sokole, u vodlů, v české obci čarostřelecké, nebo u těhlecťech skautů, panstvo nihouřilo oči. Jaký pak orgie? Kluci maj smysl pro vlast, pro pána boha, nenáviděj sveřepýho Němce, smradlavýho Žida a vetfeleckýho Mađara, viděj, že tři sta let trpěli, a že Tábor je náš program, no tak, bóže, ať si jdou občas do těch svých lesů.

No jo, ale pak jste, kluci, přišli na to, že Tonda a Franta byly od bratra-sokola fabrikanta vyhozeni, poněvadž jim bylo málo osmdesát korun týdně, že za voláním „paží tuž — vlastní služ“ skrývá se hec pro vlasteneckou ulici, že vlast jsou fabriky, vily, lázeňská místa a nabitě prkenice nažraných otylců, kteří, jednotlivec co jednotlivec, nechají na sebe dříti armádu hladovicích dělníků.

Konfiskováno 10 řádek.

Dost! Hordy Sokolů, Orlů, skautů se ztenčily a tenčí se dále, vysýchají! Hospodářská krize, hlad, bída, nezaměstnanost vám otevřely oči.

A teď začla mela. Hrome, kdo mně bude bránit blok domů? Kdo mně cenné papíry nebo skvosty? Kdo mně

mých pět automobilů? A tohle nejde! A vy rošťáci! A vy orgiasté! A vy násilníci babiček a nemluvnat! A do vás! Zákaz kanadských nožů. Zákaz trampovat s dívkou. Zákaz volného táboření. Obecní registrace, numerá na chajdy. Žádnej táborák, leda v kamnech! A předvojenskou!

Hlaváci si mnuli ruce, jak vás schrastili...

Co se stalo dále?

Pár zbabělců se zaleklo, pár kryš trampských (které si dřívě hrály na radikální bojovníky, ale pak mezi proletářským bojištěm a prdelkou v teple volily to druhé), odpadlo, ale další zástupy dělnických kluků z fabrik, dílen a obchodů se rozvodnily a stanuly mezi námi s otevřenýma očima.

Kluci, napadá mi anekdota, kterou jsem kdysi slyšel: Hošík se hlásí ve škole učiteli, že jejich fena vrhla pět sokolů. Učitel kroučí hlavou, ale neříká nic. Po nějakém čase ho však napadne, zeptat se ze žertu hošíka, co dělají jeho sokolové. Hoch povídá: Pane učitel, už jsou z nich hnusný trampové! (Štěňata, jak známo, se narodí slepá, a teprve po několika dnech prohlédnou.)

Konfiskováno 18 řádek.

Pánové se přepočítají Slováci a Moraváci byli s námi solidární, když my, čeští trampové, jsme bojovali proti středověké reakci paďourů. Nepomůžeme snad my jim? Jistě, že pomůžeme! Naše oblastní TOVy s ústředním TOV. v Praze nejenom zahájí velkou protestní akci na pomoc slovenským a moravským kamarádům, ale musí vysvětlit všem trampům, jaké nebezpečí jim hrozí a jak se bránit. Kluci ze Slovenska i Moravy, odpovězte s námi paďourům: Ven ze Sokola, ven z D. T. J., pryč od skautů! Do TOV všichni, dojednoho! A za časopis „Tramp“!

Ve středu 2. září všichni na trampský zábavný potlach do Jezerky v Nuslich!

Vstup 2-40 Kč, ale bude to stát za to!

Pozor!

Ve sportovní hlídce oznámená schůze zájemců o mistrovství boxerů

je odložena

o týden — na 1. září t. r. (v úterý).

Upozornění!

Předkládáme toto číslo čtenářům opožděně, příští číslo vyjde ve středu 2. září, načež pravidelně každý týden vždy ve středu. Využijte pravidelného znovu-vycházení k rozšíření časopisu! Administrace.

Jardu přejelo auto a proto leží delší čas těžce raněn u Milosrdných. Onehdy jej přišel potěšit pan farář slovy:

— Upokojte se, příteli, my všichni musíme vypít kalich utrpení až do dna.

Vece na to Jarda:

— Sakra, já musím ale chlastat z nějaký veliký nádoby!
Ažin.

Kdo tě tak zmlátil?

Ale četník po mně na čundru házel vočima. Fred.

— Já vám, kluci, řeknu, až Kubát umře, bude nám smutno.

— Nekecej!

— No vážně, páč si nebudeme mít z koho dělat srandu.
Děda.

- Co děláš?
- Rýžuji.
- ???
- No, jím rýži!

siki:

jitro . . .

Svítilo, avšak pláň byla v mlhách, šedivá, neskutečná, jako z jiného světa. Kapky deště plácaly na přílbu, protivná zima pronikala roztrhaným, zabláceným oděvem. Vše bylo mokré, odporné.

Po věčejším dnu a dnešní noci bylo na bojišti ticho. Ticho, které jednotvárný šumot deště jaksi ještě více zdůrazňoval . . .

Vylezl ze zákopu. Teď někde daleko začalo vrčet letadlo.

Byl tu sám. Sám živý. Neboť v rozstřílených zákopech, mezi zpřeráženými, zčernalými kůly, spletenými ostnatým drátem, mezi rozmlácenými ohořelými vozy, všude tam, kam dohlédl, leželi mrtví.

Studená mlha se válí nad mrtvou, rozrytou plání. Sedá, mokrá obloha, šedivá nehybná těla na rozmoklé zemi . . .

Konec všemu? Jistě. Nemůže se dál válčit po tomhle! Zmocnil se ho pocit ošklivosti. V zákopu před ním leželo tělo. Otevřené břicho, vyhřezlé vnitřnosti. Chtělo se mu vrhnout. U mrtvoly stál veliký, rozježený pes, kubený, hltavý . . . Obrátil se a prchal, aby neviděl ten pohled . . .

Zavíral oči, když kráčet okolo zohavených těl těch, které tu zastihla smrt v groteskních, nepřírodných polohách. Podzemní kryty byly doslovně rozdrcené. V zákopech, naplněných bahnitou vodou, plovla těla. Zbyl na světě po věčejšku sám? Zdálo se. Na jihu,

kde stály včera stromy, nebylo nic. Vesnice ypravo zmizela . . . Nemohl uvěřit, že ty spousty způsobily tanky a děla . . . Nic, než smrt, zničení. Lidské vášně se zde vybily do posledních možností. Svět byl hřbitovem.

Zakopl o pušku. Zvedl ji a nuceně se zachechtal. Co s ní? Všichni jsou mrtví, není koho zabít! Nechce zabít! Není toho až příliš? Dnešní noc v něm dovedla vzbudit smrtelnou nenávisť k věci, kterou držel v ruce, a ke všemu tomu, co s ní souviselo. Peklo se vyzuřilo, dost toho šílenství . . . Představil si znovu chvilku, kdy tank vjel na podzemní kryt, ve kterém jich bylo jedenáct. Podpěry praskají, hlína se sype, padá, zasypává tmavý prostor, kde jedenáct tvorů žve, proklíná svět i boha a modlí se k něčemu neexistujícímu o život, o slitování . . . Měl pekelné štěstí, že se nad ním skřížily dvě podpěry a zastavily další sesouvání hlíny. Trvalo to celou noc, než se milimetr po milimetru vydrápal z hrobu.

Odhodil s odporem pušku. Dost zabijení, dost všeho. Proč vraždil? Jak k tomu přišli všichni ti, kteří tu zůstali? Pro koho padli kamarádi? Pro vlast? Pro koho se dával zabít nepřítel? Také pro vlast . . . — Vlast! La patrie! Vaterland! — Rád bych řekl mrtvému nepříteli „kamaráde“. Pocítil soucit s těmi, po kterých střílel . . . Kdo se skrývá za tím slovem, za tím pojmem, v jehož jménu se prolívá krev? Začínal je nenávidět, hledal pro ně pojmenování. Vzpomněl si na psa, kterého viděl prve v zákopu. Vzpomněl si na hyenu . . .

Zadunění, někde daleko. Druhé, další . . . Děla! Tedy znovu? Znovu zabíjet?

Zmocnilo se ho zoufalství, ošklivost. Sedl si na rozbitý hliněný násep a zůstal tak nehybný, se skloněnou hlavou — sám na smutné, rozstřílené pláni . . .

Ten obrázek jste mohli často vidět na válečných pohlednicích. Na druhé straně bylo jméno malíře a nápis: „Vojín v poli vzpomíná na vzdálenou vlast.“

Sport Lesalov

PRAHA H., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro trampingu a camping.

tommy nos:

příroda

*světlem tě z rana privítá ona
sluncem tě zahřeje,
osveží vodou, ovane větrem,
píseň ti zapěje
skřivanem do polí
jitro ti hlaholí,
noci tě uspává
hlídá tě ve snu*

když tě tvá dívenka zradí
nemusíš pro ni lkát
zahod ty zbytečné fóry
oheň, hle, rudě plá

do státních lesů se nesmi
nesmíš si zapálit sirku
do stanu četník vlez mi
zdají tam nemám holku

(Posílají naši nejmladší trampové, „Děti lesa“.)

TETKA. (T. T. K.)

Všem osadám!

Již posledně jsme vás žádali o vaše adresy a různá sdělení. Dosud jich došlo pouze přes sto. Honem ozvěte se ostatní, do týdne chceme uveřejnit úplný seznam všech osad v republice hlasicích se k TOV.

Pouze ta osada bude uveřejněna, která žadane pošle. Tak se, chlapi, hněte! (Adresy si schováme, abychom vám mohli týdně psát, nebojte se, že je uveřejníme.)

Tak znovu: Poslat: 1. jméno osady, 2. místo, 3. kam jezdíte, 4. kolik vás je a za 5. adresu šerifa.

Výkaz sbírek na tiskový fond „Trampa“.

	Kč
Bogan na sb. I. č. 39	22.95
Osada Weding na sb. I. č. 21	33.60
Olivová B. na sb. I. č. 6	53.—
Pěpke na sb. I. č. 11	36.20
Šetina na sb. I. č. 33	10.—
Kamarád na sb. I. č. 8	24.—
Olivová na sb. I. č. 49	6.—
Šetina na sb. I. č. 31	11.70
Pěpke na sb. I. č. 15	23.—
Svoboda na sb. I. č. 55	2.50
Sýkora na sb. I. č. 78	16.—
Skuhrovský na sb. I. č. 59	10.50
Spirk na sb. I. č. 121	25.10
Frankl na sb. I. č. 71	5.50
Cígr na sb. I. č. 63	10.—
Stýblová na sb. I. č. 4	35.—
Šetina na sb. I. č. 77	13.—
Smíd na sb. I. č. 17	10.—
Frankl na sb. I. č. 95	20.—
Osada Kazakstan, dar	30.—

Za bloky na tisk. fond: O. Feftek Kč 10.—, Fr. Charvat, Smíchov 10.—, Klouček, Praha I. 10.—, Hošek, Praha VII. 10.—, Burýšek 5.—, Rabyška, Vršovice 10.—, Krejčí H. — Red Ewering 10.—, Brožek 10.—, Renner 10.—, Wagstein 10.—, Křížek — Red Ewering 10.—, O. Feftek — Děti neklidu 20.—, Nosek Boh. 10.—, Charvat Fr. 10.—, Melichová 20.—, Geza Včelička 10.—, Lowenthal Jul. 10.—, Vyhnal, Vinohrady 10.—, Štambach, Podolí 10.—, Fráňa Klátil 20.—, Silver Hart, Radošín 16.—, Rudina 20.—.

Celkem výkaz č. I. 769.05 Kč.

Výkaz není zdaleka úplný a jen k vůli nedostatku místa budeme otiskovati kvitován' po částech. Neurgujte! Díky všem za vybrané obnosy. Pokračujte! Vydané sběrací listiny vraťte obratem bez ohledu, kolik je na ně vybráno. Administrace.

Marseille, 10. VIII. 31.

Ahoj, kamarádi!

Nový Kubátův společenec — francouzská pošta.

Jsem již druhý měsíc na čundru a chci, samozřejmě, zůstat ve spojení s čl. hnutím. Tak jsem si napsal domů, aby mi posílali „Trampa“. Do Curychu také došel. Do Marseille mi byl poslán z Prahy I. VIII. — dnes 10. VIII. mně říkají na poště, že „listé“ časopisy vůbec neexpedují. — Pěkný příklad mezinárodní reakce a světového fašismu!

Ahoj a čest!

Heinz
(osada bezbožníků).

V následujících místech zastavíme některým prodejnám pro neplacení počínaje č. 31. posílání časopisu: Beroun, Ces. Třebová, Domažlice, Habry, Jablonné nad Orli, Kosičky, Louny, Ml. Boleslav, Mnichovo Hradiště, Mor. Ostrava, Písek, Ružomberok, Tábor. Prosíme naše odběratele, aby si je obstarali v jiné prodejně anebo objednali přímo v administraci. Administrace.

patronky a vzory žen a dívek

SVATÁ DOROTA

(6. února.)

Sv. Dorota vynikala krásou těla a zalíbila se pohanskému místodržiteli Sapriciovi. Tento žádal ji za manželku, ale sv. Dorota poslala mu veškeré jeho dary se vzkazem, že jen Kristu Ježíši živa býti chce. Rozhněván, kázal ji do žaláře vsaditi a k ní poslal dvě ženy, které nedávno před tím ze strachu před smrtí Krista Pána se odřekly. Tyto ženy měly sv. Dorotu k odpadnutí od sv. víry přemluvit. Ale sv. Dorota nejen že se přemluvit nedala, ale vroucím připomínáním lásky a dobroty Boží tak obě ženy polnula, že svého odpadnutí se slzami v očích litovaly a mučnickou smrti podstoupiti si umínily. Velice se tomu Sapricius podivil a aby mukami dokázal, čeho přemlouváním dokázati nemohl, kázal sv. Dorotu na skřípec natáhnouti. Místo nářku usmívala se sv. Dorota líbezně a když se jí Sapricio tázal, proč se usmívá, pravila: „Jak bych se neradovala, když jsem dvě duše Kristu Ježíši zachovala.“ Na to byla od rozrušeného pohana usmrcena.

Sv. Doroto, nauč mne stálosti u víře, abych ničím a nikým k odpadnutí od sv. víry a k neváženosti k sv. náboženství přinutit se nedala. Amen.

Kamarádi a kamarádky, 2. září ve středu v 8 hodin večer chystáme

veliký zmatek neboli potlach,

na kterém bude hromada atrakcí, podívků a kašpařin. Dáš 2.40 Kč za lístek a budeš se řehtat ceiej tejdén!

Potlach bude určitě natáčen pro filmáč zvučák.

Kluci, vyperte vlajky a hurá do „Jezzerky“!

**Nejlepší paštiky
a konzervy jsou**

**zn.
Dělnické nzenárství a řeznictví
Praha-Karlín, Palackého 63.**

„Tramp“ mně dává, o jéjé!
Klofáč Vé Jé.

Jaké pak týráni mozku, kup si trampů
Zlatou kostku.

**Trampa bolí každý úd,
nenosí-li botky Hood**

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve všech obchodech sport. a s obuvi. (Od 19.—, 29.—, 39.— atd.)

mistrovství boxerů — trampů

Procházíme-li dnes osadami, přesvědčujeme se čas od času, jakého zájmu, jakého rozmachu dožívá se mezi kamarády boxingu. Téměř v každé osadě vyskytne se jeden i více kamarádů, kteří mají živelnou touhu, tomuto tvrdému a jistě mužnému sportu se naučiti. Je také mnoho těch, kteří na osadě, bez odborného vedení, již i trahují. Nejsou dosud v žádném klubu, a všeobecně známé poměry, ať již je to v kterémkoliv druhu sportu v amatérských klubech p. pačoura, kamarády nijak nelákají, aby do nich vstupovali.

Daná situace staví před nás velice vděčný úkol. Dokázali jsme v jiných sportech, že jsme soběstační, a dokážeme to i v tomto.

Smíchovský TOV, který již vícekrát projevll svou pohotovost, přináší krásný nápad: Umožniti všem kamarádům, kteří by rádi boxovali a dosud nejsou organizováni v ČUBA, tento zdravý sport se naučiti a pod odborným vedením jej systematicky pěstovat. Současně dává k dispozici dobře vybavenou místnost pro training a kamaráda, který jako znamenitý odborník trainingy povede.

Všichni kamarádi, kteří máte o pěstování boxingu zájem, hlašte své adresy do redakce „TRAMPA“.

Smíchovský TOV nezůstává jen při této myšlence a předkládá Sportovní komisi otázku: mistrovství boxerů-trampů.

Nenecháváme se dvakrát pobízeti a předpokládajice, že velkému počtu kamarádů postačí někoiikanedělní správně vedený training, vypisujeme

mistrovství boxerů — trampů, kteří nejsou organizováni v ČUBA

Mistrovství počne asi v polovině září. Předběžná kola budou se konati na některém osadním, přírodním ringu na Sázavě, závěrečná pak v některém sále v Praze.

Proposice budou uveřejněny v nejbližším čísle.

Kamarádi, kteří byste měli zájem jak o mistrovství, tak o trainingy, přijďte na společnou schůzku dne 25. srpna t. r. o půl 8. hod. večerní do restaurace „U zlatého litru“, Praha XII., Balbinova ulice.

Jsmo pevně přesvědčeni, že jako až dosud, zdaří se nám i tento značně obtížný podnik. Věříme ve vaše pochopení a spolupráci na pomoc všech, kteří to s trampíngem myslí opravdu poctivě a dovedou každý úspěch trampského hnutí, na které se se všech stran sypou jen zákazy, náležitě oceniti jako oporu, jako pobidku v boji Za svobodný trampíng. Ahoj!

SPORTOVNÍ KOMISE.

Kamarádi boxerů,

kteří nejste organizováni v klubech v ČUBA, dostavte se dne 25. srpna t. r. o 1/8 hod. večerní do restaurace „U zlatého litru“, Praha-Vinohrady, Balbinova ulice (poblíže Pexidera). Přijďte i vy všichni, kteří o boxing máte zájem a dosud jste nemeli příležitost, tento sport pěstovat.

Sport. komise.

Naše bursa.

Kamarádi sekretáři či jednatelé, chceme vám ulehčiti práci při shánění soupeře a doporučujeme vám, abyste nám písemně či telefonicky sdělili své adresy a současně i volné termíny. Budeme je uveřejňovat zcela bezplatně. Budete mít možnost lepší orientace a snáze obsadíte své volné termíny. Často se shání soupeř na poslední chvíli a tu vám „Naše bursa“ může přijít velmi vhod. Použijte naši sportovní bursy!

Kombinovaná osada „Swenson“,

Brdy, sehrála v neděli dne 9. VIII. zápas se „Zaječím Údolím“ a porazila je hladce 3:0 (15-6, 15-7, 15-8). Zápas byl hran za mírného větru, na hřišti „Swensonu“. Dobře soudcoval „trainer“ z Mormonu. Po zápase zahrabal jako uličník do lesa! Odvetný mach bude sehran příští nedeli v Zaječím Údolí! Druhy match sehralo Zaječí Údolí se Sherifky, které, ac unaveno, porazilo 2:1 (15-11, 1-15, 15-3).

Na dolejší Sázavu.

T. C. Děti neklidu pořádá v sobotu 26. září o 8. hod. večerní rekruťskou zábavu v sále hotelu „U nádraží“ v Lukách pod Medníkem. Vstupné Kč 3.60. Na zábavě budou též rozdány ceny vítězům z těžkoatletického večera, pořádaného v Praze 23. září.

Rekruťský večer v Lukách bude dostaveníčkem všech trampů z okolí.

Strong-heart — Údolí Děsu 4:3.

Osada Strong-heart sehrála v neděli na hrsti v Srbsku footballový zápas s Údolím desu. Strong-heart, ackoiv nastoupil s náhradníky, prece po pekné hře zvítězu.

F. P. T. Nusle-Údolí zve trampská osadní mužstva na wolleyballový turnaj, který pořádá v neděli 23. srpna v Údolí na hřišti „Na Transwale“. Přihlášky přijímají se ještě v neděli na hřišti do 8 hodin ráno. Hraje se o síť.

Děti Neklidu—Skagwei 5:2.

Hráno v neděli 9. srpna. V I. půli převaha D. N., v II. Skagwei. Dobře soudcoval kam, Olda Hluchý z Toronto.

Děti Neklidu—Měsíční údolí 2:0.

Rovnocenní soupeři. Lepší střelecká pohotovost D. N. rozhodla. Přesně soudcoval kam. Bachor.

proposice naší podzimní fotbalové soutěže

1. Soutěže mohou se účastit pouze trampská mužstva sestavená z kamarádů, kteří skutečně na osadu dojíždí.
2. Způsob hry: a) podle pravidel FIFA,
 - b) poražený team odstupuje z turnaje,
 - c) vítěz postupuje do dalšího kola,
 - d) v případě nerozhodného výsledku nastaví se čas 2×10 min., ale po prvé brance padnuvší v nastaveném čase, match končí. Nepadne-li rozhodnutí ani v nastaveném čase, přistoupí se k losování. Strana, která vyhrává los, postupuje jako vítěz do dalšího kola,
 - e) finale hraje se 2×45 min., nepadne-li rozhodnutí, nastaví se 2×10 min. Je-li i potom výsledek nerozhodný, sehraje se celý další zápas 2×45 min.
3. Ve sporech rozhoduje komise, sestavená z členů Sportovní komise „Trampa“ a jednoho zástupce obou účastněných stran. Z rozhodnutí této komise není odvolání.
4. Dostaví-li se team k zápasu se zpožděním delším 20 min., match prohrává a soupeř postupuje do dalšího kola.
5. Výlohy hradí si každý účastněný team ze svého.
6. Vklad za jeden team je Kč 5.—
7. Přihlašky řídte do redakce „Trampa“ s poznámkou „Football“.
8. Schůze účastněných osad a klubů má právo, tyto proposice doplnit.

SPORT. KOMISE.

trampský těžkoatletický večer

Tramping club „Děti neklidu“ pořádá ve středu, 23. září, meziosadní závody v zápase řeckořímském, jehož se mohou účastnit všichni trampové, nezaregistrovaní v amatérském neb profesionálním svazu.

Zavodí se ve čtyřech odděleních, a sice: do 58 kg, do 66 kg, do 72 kg a přes 72 kg. Vítězové jednotlivých kategorií obdrží jako ceny různé sportovní potřeby. Vklad za závodníka 3 Kč je nutno zapraviti (třeba ve známkách) zároveň s písemnou přihláškou a uvedením výhy na adresu K. Vodrážka, Vinohrady, Jablonského 10. Podrobné informace zašlou se na požádání.

Mimo zápas předvedena bude exhibice ve vzpírání a uveďte proto v přihlášce, zda závodník účastní se též této disciplíny.

V některých osadách pěstuje se těžká atletika pravidelně (Rudý průlom) nebo jsou v nich jednotlivci dobrých kvalit a těžkoatletický večer „Děti neklidu“ bude proto ukázkou vyspělosti osadníků i v tomto odvětví sportu. Večer koná se ve středu, 23. září, o půl 8. hod. večer v sále tělocvičny JPT, Vinohrady, u Vodárny (vchod z Letohradské ul.), a nízké vstupné Kč 2.40 za místo k sedění umožňuje návštěvu všem přátelům trampského sportu. Vstupenky k dostání též v administraci Trampa.

egon ervin kisch:

O SPORTU

Ještě o rekordmanství (pokračování)

„Pochroumá-li se kůň, může být vinník pohánán k odpovědnosti před závodní výbor a podle trestního zákoníku potrestán, je-li pochroumán nějaký člověk anebo se sám potluče, nedá se nic dokázati. Ale každý sportovec, jehož vědomosti i jen také málo proniknou šero kulis, ví, s jakými jedy, nejen alkoholickými, ustrašený muž je přiveden k zápasu, on ví, jak mnohé senační nejlepší výkony byly dosaženy. Co na tom, že vítěz klesne k zemi pod vavřínovým věncem a že tímto „zářivým“ příkladem tělesné výchovy zničil svoje tělo?

Zapomínáme, že marathonský běžec, i když jeho sportovní minulost ho k tomu vytrvalostnímu běhu opravňovala, měl přinést zvěst, a proto v tomto případě nebyl sportovcem.

Sportovec, který klesne u cíle mrtev, nepadl pro sport. Odhadnutí sil, ekonomie temperamentem a regulování schopnosti, musí být nejvyšším základním pravidlem.

Co znamenají pro nás 40km marathonské běhy? Má sportovec, který běží přes 40 km, více vytrvalosti nežli ten, který běží jen 5 km? Nepřichází v úvahu tempo a rozdělení sil a vy-pětí sil u cílové pásky?

Na pařížské Olympiadě v roce 1924 startovali běžci na 10.000 m v tropickém vedru. Dva nebo tři zůstali na závodní dráze v bezvědomí, zasažení slunečním úpalem. První z těchto, který dovlékl se na stadion v Colombe v zuboženém stavu, ztratil náhle smysl pro orientaci, potácel se a najednou obrátil se, chtěje běžeti zpátky po dráze, protože nevěděl, kde je napiata cílová páska.“

o šestidenních závodech

„To přihodilo se při závodech světových. Ale je to snad něco jiného při šestidenní jízdě? Co to má společ-

Strong-heart -- Úděl stáhl 4:1.

V pátek 14. t. m. na hřišti SKEP v Podolí schrán byl fotbalový zápas. Strong-heart nastoupil kompletní a a pevným úmyslem vítězit nad mistrem Naších osad, osadou Úděl stáhl, což se mu dokonale podařilo. Ve $\frac{1}{2}$ a sedm soudece dává znamení k zápasu. U. a. má výkop. Hra jest dosti vlažná a útoky se střídají. U. s. má slabounkou převahu. U. a. útočí. Back S.-h. slabě odkopí. U. s. zmocnilo se míče a ve 20. minutě střílí prvou branku. S.-h. se vzhopuje, útočí, ale rány jdou přes nebo vedle. S.-h. vynucuje si několik rohů, ale ty jsou dobrou obranou U. s. odvráceny. Ve 30. minutě krásný útok S.-h. a Hofman vyrovnává. Střídavé útoky a do poločasu ničeho na stavu nezměněno.

V druhém poločase S.-h. hraje jako vyměněn. Stále útočí, ale obrana U. s. s výborným brankářem vše odvrácí. S.-h. nasazuje rychlé tempo. Osada Havran zuřivě fanouškují a S.-h. povzbuzuje. S.-h. mocně svírá, ale úspěch se nedostavuje. Hraje se stále na pánc U. s. a jen málokdy zabloudí míč ke brance S.-h. S.-h. vynucuje si několik rohů, které však nebyly zužitkovány. Obrana U. s. má pilno. S.-h. příliš kombinuje a zapomíná střelit. — Konečně ve 30. minutě Bzuk střílí na bránu a míč třepotá se v síti. S.-h. usazuje se před branou U. s., ale smála jako když se jim lepší na kopačky. U. s. se stahuje a brání. Roh u branky U. s. pěkně zahrán, několik pěkných podání a Stráně posílá míč po třetí do sítě. S.-h. je v naprosté převaze. Několik ran na branku odráží se od těl hráčů anebo jde vedle. Ve 40. minutě Bzuk střílí 4. a poslední branku. U. s. vynikl brankář, který dělal, co mohl, ale proti brankám, které byly vstřeleny z malé vzdálenosti, byl bezmocný. U. s.-h. nebylo slabín a chvátil někoho nelze. Vynikl celek, který získal jistě cenného vítězství nad mistrem Naších osad. Batul.

O pohár, vlajku a plaketu Tramping Clubu „RIO“, Vršovice. Ve středu 5. t. m. byla za velké účasti kamarádů rozlosována volleyballová soutěž o přebor trampských osad a klubů se sídlem ve Vršovcích. Soutěže se zúčastní deset osad, z nichž dvě pak účast odvolaly. Hraje se na třech hřištích: osady Kadiak, Colorado, Wabignon. V I. kole se střetnou: Osada Kadiak — Sonny Hill, Merida — soupeř odvolal účast, Colorado — soupeř odvolal účast, New Camp — Udolí Sporu, T. C. Rio — Wabi-gonn.

ného se sportem, když šest dní musíme obětovati spánek, volno a myšlenky, abychom beze smyslu jezdili kolem dokola. bez přestání šest dní a šest nocí. Smrtící, vražedná hra v kruhu, a když je konec, když odzvoněna je stočtyřicátá čtvrtá hodina, pak ten první, který je blížek mdloby, a který klesá bezvládně s kola, podal příklad otužilosti. Tomu se říká sport?

Šest dní a šest nocí šlape třináct párů noh na pedály, pravá noha na pravý pedál, levá noha na levý pedál; šest dní a šest nocí je shrbeno třináct záď, zatím co třináct hlav bez ustání kývá, jednou napravo, jednou nalevo, podle toho, jaká noha právě šlape, a třináct párů rukou nedělá nic jiného, nežli se drží řídítka; někdy vytáhne některý z jezdců zpod sedla láhev limonády, aby si ji přidržel k ústům, aniž by ustal ve šlapání. Pravá, levá, pravá, levá. Třináct partnerů leží mezi tím úplně vyčerpano v kabinách a jsou masírováni. Šest dní a šest nocí...

Inkvisitor, který by býval vynalezl takové mučení, podobné „šlapacímu mlýnu“, byl by zajiště i v nejnemnějších středověku sám vpleten do kola — ach, ale na jaké starofrancké, idyllické jednokolo! Ale ve dvacátém století musí býti pořádány šestidenní závody. Musí! Neboť národ si toho přeje. Závodní dráha s třinácti háze-
 jícími se dresy jest manometrovým ukazovatelem lidství, které jest vy-
 tápěno přáním vnějších sensací, s ek-
 statickou vůlí k protestu proti účel-
 nosti a mechanizování. A tento pro-
 test zvedá se s podobnou fanatickou

nesmyslností, jako dědičný pud, proti kterému jest toto vše mířeno.

I kdyby těm, kteří potírají šesti-
 denní závody, docházela denně zá-
 plava hanebných dopisů do domů, oni
 musí — milují-li sport — vždy zase
 říci, že šestidenní závody nejsou
 sportem.“

zde rozcházejí se cesty

„Ne vítězství za každou cenu, ne
 nejvyšší výkony za každou cenu, ne
 nepřírozený rekord.

Co máme v nohou, musíme míti
 též v hlavě. To, co nemáme v nohou
 a v pažích, co nemáme v pěstích, ne-

smíme jim připočítavati, neboť hlava
 je zde k tomu, aby správného spor-
 товce učila, jak dalece on může jíti,
 běžeti nebo plavati.

Sport je na rozcestí, jedna cesta
 vede k výnosným sensacím a k re-
 kordnímu bláznovství; které zajišťuje
 titul championa světa a světovou
 slávu.

Na druhé cestě může zvyšovati sílu
 těla a naléztí onu radost z boje, která
 sama o sobě může stačiti.

Jakou cestou se dáti, to musí každý
 myslící sportovec sám si rozhodnouti
 a jiných sportovců, nežli myslících,
 nemá vůbec býti.“

Rekrutkou pořádá T. C. Děti Neklídu v sobotu
zápravu 26. září v sále hotelu „U nádraží“
 v Lukách pod Med. Vstupné Kč 3.60.

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám
u Jaroslava Rittiga, Žizkov. Bořivojova 34

iarda:

západ a východ

Svět má atrakci. V Paříži je koloniální výstava. Rádi
 jste se opíjeli exotikou — nuže, máte ji tady! Můžete
 spatřit na jednom místě to, pro co byste musili prolézt
 celý svět a můžete ocenit dobrodini, které prokázala
 francouzská civilisace „divochům“ v koloniích.

A přece se najdou zlé jazyky, které povídají ošklivé
 věci: Píší o tom a líčí život domorodců v koloniích
 trochu jinak, než to vidíte na výstavě. Skoro jako peklo.
 A ukazují vám fotografie černých nosičů (dnes už se
 nejmenej otrocki) s řetězy na krku a vedle nich Evro-
 pana s bičem. Fotografie vypálených vesnic, jichž oby-
 vatelé byli postříleni Francouzy proto, že jim — civi-
 lisovaným lidem — nedodali v určitý čas předepsané
 množství, na příklad surové gumy. Viděli jste roz-
 švihaná záda černochů; zdegenerovaná těla, zničená
 kořalkou a prolezlá nemocemi, které sem zavlekla bílá
 kultura, tvoří hrozný kontrast s vybranými nád-
 hernými výstavními kusy. To všechno mluví a potvrzuje
 váš dojem, že celá výstava je něčím, co má zamaskovat
 zločiny, jichž se dopouští bílá rasa na ostatním lidstvu.
 Je to cirkus, kde vám ukazují dresírovanou zvěř,
 bitím a týráním přinucenou dělat dobrotu. Prostředky,
 kterých používá francouzský kapitál k zotročení a vy-
 kořisťování kolonií, v Paříži ovšem neuvídíte — zde
 vám ukazují pouze vynucený spokojený úsměv ba-
 revného člověka . . .

Daleko na východě je země, kde je jiný řád. Země,
 kam se obracejí oči milionů celého světa s nenávistí
 a stamiliony s nadějí a důvěrou. Země, která byla do
 nedávna obrazem toho, čím jsou francouzské kolonie;
 miliony otroků se plazily v prachu pod knutou vy-
 kořisťovatelů — pod knutou, která do nich vtloukla
 nenávist a umění myslet a jednat. Dnes tam není otroků,
 ani pánů. Padl zákon kapitálu, zrodil se jiný — zákon
 práce . . .

Do Paříže jezdí paďouři celého světa dívat se na
 zotročené lidi.

Tam na východ poslali trampové několik kamarádů
 podívat se na zemi, kde jsou svobodní lidé, kde se
 buduje socialismus. Na zemi, která se stává obrazem
 příštího světa . . .

Porodnická klinika.

— Nuže, pane kandidáte, vy-
 šetřte rodičku!

— Plod nalézá se v normální
 poloze hlavové . . .

R o d i č k a: Mladý pane, šáh-
 nou vedle, nebo propadnou!

— Heleď, Rigo, tam stojí husa na jedny noze!
 — To je toho! Já už viděl husu stát a! na dvéech
 nohách. — an.

C i g á n: „Čardáš?“

M a s a b o b: „Čardám.“

— Slečno, šílím, mám vás k smrti rád, proboha,
 řekněte mi, co mám dělat, abyste byla mou?

— Zalygrujte dveře. lord.

— Tak prej už se ve Francii zavádí nové pozdravo-
 vání při setkání, páč je podávání rukou nezdravý, šla-
 pou si lidi na nohy.
 „Děti lesa.“

pozdrav

m. š.

*doprostřed teskných lkajících lesů
s jiným teď chodíš se smát,
do tráv hebké, mekkého vřesu
před líným kraikv odkládat*

*já zůstal sám — má lásky noc, černá
zase jsi druhému milenci věrná*

*boíest čas opředl pavučinou
ve snu mé duše jsi zůstala mou,
jen tvoje srdce, jež jsem měl tak rád
bude se číze ke mně smát* lord, 31

Za 6 hod.

*vyvolám a vykopí-
ruji Vaše snímky*

u Měšť. Besedy

B. HEGER. PRAHA II., PURKYŇOVA 8

T. C. Děti neklidu

sehraje v neděli 23. srpna přátelské odvětné zápasy se dvěma mužstvy osady Skagway na hřišti S. K. Jilové-Drnka.

Lepší holub v nose než četník v osadě.

Písničky: Pagoda, Brouček, Škuner, Dívenka, Naše písnička atd., celkem 11 písniček právě vyšlo ve sbírce: **Písně z Osady Údolí Děsu.** K dostání u všech knihkupců. Expeduje: F. Hrádek, Praha VIII., U Svobodárny 1511. K dostání též v administraci.

Venkovan, dívající se na obrázek země, zpusťšené zemětřesením: „Koukej, matko, to je jako když přijedou pražští paďouři na dovoienou!“
„Děti lesa.“

Slezima vlků samotářů odložena na 13. září.

Ve středu 2. září velký zábavný potlach v „Jezerce“.

Paní Paďourová: „Vidíš, muži, zrovna v den tvých narozenin musím odjeti! Nebude ti smutno?“

— „Kdepak! Hned jak odjedeš, přijdou mi kamarádi gratulovat.“ lord.

Pan Kukát Vám zakázal

chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.

OBJEDNEJTE SI U NÁS

**okasní
tepláky**

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVÉ DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:

Trampeký závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

— Venco, neiez do řeky, utopíš se!
— Jakýpak utopím! Mně cikánka hádala, že se voběším!
Jerry Mohykán.

čundr největší...

Do uzávěrky listu nepřišlo pokračování reportáže naší delegace ze Sovětského svazu. Posílají vám zatím srdečné pozdravy z Charkova a Dněprostroje.

V náhradu otiskujeme příspěvek kamaráda Sinkule z Plzně, který byl letos na čundru v Sov. svazu sám a vrátil se těsně před odjezdem naší delegace. Red.

JAK I O VIDÍ TRAMP

u nás

Tramping, tuláctví, není výstižným výrazem pro hnutí mládeže, které představuje. Tuláctví je čundráni, ergo vandr „Ohne Rad und ohne Pferd — ohne Geld herum der Welt“. Není-li však trefným český překlad trampingu, jeho smysl je nám jasným: Dnešní tramping je první kořist mladých, kteří se už nespokojí sny o přírodě a svobodě. Po šesti dnech práce vypadl sedmý z řetězu. Zmocnili jsme se ho. Nevěděli jsme ještě, co chceme, dali jsme se snad vést skautským vzorem: pak jsme ale poznali, že to jde bez kroje B. P., odznaků a legitimací taky. Divoký skauting, i to bylo málo, připadali jsme si skoro jako desertéři. A když už sběh, tak tedy zelený kádr! Přeslo nás ovšem i pirátství a zálesáctví, zato zkušenosti i odvaha rostly a s nimi i poznání: Musíme se zařídit podle nutnosti, ale ne podle módy. Naučili jsme se pevně držet v hrsti, co jsme jednou dobyli. Ovšem, skautství i pirátství, Texas i Kanada se ještě objevují jako dětská nemoc u mnoha nezralých osad, znáte to. Má cenu opíčit se po románech z Divokého západu, který nikdy nevidím, a zavřít oči před bojem dneška? I v lese mne nájde paně Kubátův zřízenec, ne jeden, ale celá patrola přijde mi připomenout, že zákon nespí. Vyspím se tedy s holkou pod smrčkem, ráno idu k řece — na louce stojí auto, vedle plane oheň, u prostřeného ubrusu, obloženého lahůdkami a lahvemi povaluje se na velbloudi houň synáček fabrikanta, kde dřu, a odkud možná poletím za tolika kamarády. Má tu v malém přepychu tátovy residence, a v autu se knížecky vyspal s holkou, která v něm vidí ne-li prince, aspoň kavalíra-gentlemana z románů Neubauerových nebo Ant. Mahlerky. Myslíte, že si na to vydělal? To mu a tátovi vymačkali ředitelé, z inženýrů rozum a z dělníků zlatý pot. Milostpán taky-tramp! Plivnout před ním, za jedno to nic nespraví a za druhé, kdyby to viděl, letím zejtra taky. Buda-li ho ignorovat nebo mu nadávat, to mi taky do hrnce nepřidá, a obrát ho, dá mne zavřít a přiveze si zejtra zas a lepší. Tak mi to ráno ani černý kafe, co mi holka učmudila, nechlutnalo. Povídám si, kluci, na to se musí od lesa! Jako zejtra stejně se musím vrátit do fabriky, ze které jsem včera „utek“, tak celé trampské hnutí se musí přimknout k zápasu dělnictva. To by v tom byl čert, abychom si pak ty pijavice s těla nesundali! První sice už nebudem, ale je na čase.

ve s. s. s. r.

Když u nás byl tramping ještě na houbách, v Rusku měli jinou starost: Občanskou válku. Snad jsme u nás přeceňovali ruskou „širokou a hlubokou duší“. Noviny denně přinášely bulletiny koncilia bankéřských a socialistických znalců: „Pacient se zmitá v smrtelných křečích, zachvácen bolševickým morem. Čeká se každou hodinu!“ — Redaktoři chystali nekrology: „Škoda slovanské říše!“ Pacient byl ve veřejném zájmu izolován, blokáda mu doporučila hladovou dietu. Kdyby se nebránil, moc doktorů bylo ochotno mu pustit řádné žilou. A tak se po revoluci trampovalo v SSSR v zákopecích, na dráze a ve fabrikách přes čas. Pijavice, kterých my zdraví máme až do chudokrevnosti v Rusku vyhazovali. Měli asi dobrý kořen, bolšani, vykřesali se jak se patří, spravují se a mají pěknou barvu rudou (však jí říkají krásná), zatím co my sterilisovaní a krmení recepty Společnosti Marodů blednem do krásné trampské zelené lesní barvy.

Tramping v SSSR? Je, náš tam není! Není před čím utíkat do samot zeleného šera; najednou nebylo ani skautů, ani Sokolů, ba ani fabrikantů. Dny oddechu se tam tráví v zámcích „odcestovalé“ šlechty a faněščíků, kdo dělá těžce, má dovolenou měsíční a placenou cestu k moři a do hor, a místo na neděli do stanu stěhují se teď ti dychtiví lesa do důkladných srubů ve státním, t. i. ve svém lese. Rodina tam žije celý rok, pracovníci dojíždějí do závodu zadarmo vlakem i autobusem nebo elinkou. Kolem Moskvy rostou letní sruby dělníků jako houby po dešti. Jenomže — nemáš komu nadávat a plivat bys musel až za hranice. Divíš se, že se začínají objevovat v SSSR turisté, zahraniční mamonáři? Rusové ti řeknou: „Ti nám nosí valuty. Nás neodřeli a již neodřou; teď již mají jen pět šestin souše a snad brzy jim nezbude ani kousek břehu.“ — Tramping u nás, to je liška šklebící se na kyselém hrozny. V SSSR byly hrozny sladké, protože si vzali celou vinici. Tak se na mne nezlobte, trampové individualisté à la Bagro, že jsem vám podržel zrcátko: já byl taky takový. V Moskvě si na mne sáhla pionýrka — sovětská trampka — a šeptla: „Tak už jsem viděla soc. demokrata. Já bych ještě chtěla vidět vopravdickýho kapitalistu!“ — Budou to moci říci naše děti za deset let? Ano, ale zatím musí trampové poznat, že ještě neuzráli, ale jsou v přerodu.

SPRAVEDLNOST je nevěstka a soudcové jsou její PASÁCI. Max Hoelz.

h e i n e:

*jak se mi hnusí čeládka
jež aby dojala davy
vlastenectví své na odiv
se všemi vředy stává*

„Trampa“ čtu nejradš.
Arcibiskup Kordač.

— Kam, čče, vedou ty zakázané cesty, že se nesmí po nich chodit?

— Asi od Říma.

Děda.

*Jednou potkala parta trampů Hašileho.
— Hašile, Hašile! křičeli naň z po-
vzdálčí.*

Von zdvih kámen, ale nic jim neudělal.

Ažiu.

ruda novák:

válka se dívá branami minulosti

1.

I když je jiná než ostatní města, je přece stejná. Vídeň! Žije a dýchá. Směje se i pláče. Tragická jako každá tragedie a komická jako smrt. Neboť se usmívá v sízách, chvějíc se rozkoší v bolestech. — ale taková mne nezajímá. Protože je to známá tvář nevěstky a mně kručí hladem v břiše, neboť mám rád pravdu, zabalenou v smradlavých plenkách. Pойďte se mnou kolem svatoštěpánského kostela nebo po nábřeží dunajského kanálu a uvidíte ji, jak šilhá (prokiatě — vždyť je bílý den a melancholická ranní mlha padá duchaplně do ulic) z oken, ještě zarosených kyselým zápachem napudrované noci. Oh! Oh! Nic si z toho nedělejte, skvělý, unuděný elegáne, že teprve nyní ideš spát po prohrané noci, — když proletáři nyní již spěchají do práce. Obrat se a řekni tulákovi, který se za tebou dívá, jako by byl tvým stínem, že oni jsou na tom ještě dobře. Ještě mají možnost dáti se vykořisťovat — pro své potěšení, ovšem.

Také já jsem prohýřil noc — maloduchostí! Hledal jsem město ve středu města, ale ono bylo jinde. Až tam, kde ulice hádaly se o kompromis s bizarními políčky, osázenými pařeníšti a voničními močůvkou. Nikdy byste zde nehledali největší pomník největší války. Smějte se se mnou, neboť je to kousek historie, svázané do uzlíčku a silnice, zamilované se ztrácející k nakadeřeným kopečkům (vytušíte Alpy, vystoupíte-li nahoru), je jejím půdorysem, neboť: po této silnici ztrácelo se sta mrtvol zároveň s noci, která se neodbytně vracela každých čtyřladvacet hodin po čtyři roky. A přikryty plotem i zrádnou pokryteckou zelení, dodýchávají trouchnivějící baráky bývalého válečného tábora a nouzové nemocnice agonii, která je podobna smrti. Ano! Neboť žijí zde lidé — a to je Vídeň! Ostatní není nic. Alespoň pro tento okamžik, kdy se dívám, jsa slep.

2.

Pozorovali jste již někdy ulici, která se směje? Ale smějíci se ulice není smějícím se velkoměstem. Počkejte! Představím vám jednu, která jím skutečně je. Která se vzpíná, bouří, dusí, zpívá, jásá. Protože tam bydlí ponejvíce proletáři a rozpadá se válečný tábor. Nechcete-li mi však věřit — nejsem to já, který má pravdu.

Grünzinger Allee začíná tam, kde končí. Totiž je všude tato světlá a čistá široká třída, kde by neměla být. Končí u remísy čistými domky a vilkami, pokračuje řadou starých zatuchlých baráků a vlévá se konečně jako každá ulice do rozřezaného břicha vnitřního města — ne — do otevřených ran, hnisařících a rozdrásaných — prodejná děvka.

A já stále se dívám — stále slep.

A válka neskončila, ne, válka zuří dále! Válečný tábor žije. Žije! Žije — třeba umírá! Nevím, proč připadají mi bleďí tváře dětí, mužů i žen, zcela vysušené hladem, zimou (třeba je teplo), tuberkulosou (představte si smrt!), tak bolestně směšné. Chce se mi smát, neboť se chvějí úděsem a válka, kterou jsem přespal přikryt horami a bílou plachtou zrajícího žita, zatíná nyní své drápy do mého hrdla. Zdá se mi, že v tomto okamžiku byl bych schopen i vraždy. Byti Korsikánem — pochopiti krásu krevní msty.

3.

O bídě a utrpení mělo by se psát pouze v duchaplných aforismech. Poněvadž duchaplnost je relativní a obratný aforism k ničemu nezavazuje. A já si nechci svázati ruce — soucím. Tolik zbytečným a urážlivým, urážlivým a zbytečným, isme-li spojení nenávisti. Soucit je zadarmo. Varuji vás, abyste s ním chodili k lidem, kteří se usadili se svou smrtí v rozpadávajících se barácích na Grünzinger Allee.

4.

Soucit je kompromisem mezi láskou a nenávistí. Ale oni neznají kompromisů. Proč také, když i společnost

zcela nekompromisně je nechává o hladu a bídě! Není jiné cesty k zlaté střední stezce než krví postříkaná dlažba a barikády na ulicích. Obávám se, že jsem příliš zbabělým, abych bez zachvění podal ruku prvnímu člověku, kterého jsem potkal asi u třetího baráku od vchodu, neboť tento člověk bylo dítě s rysiognomií starce. Kam jde? Jen na ulici, nasbírat pro tátu hrst odhozených cigaretových nedopalků. Možná, že jde také žebrať, ale to není pravda, poněvadž to nevidím.

5.

Chcete, abych vám popsal, jak to vyhlíží uvnitř baráků v jednotlivých bytech? Věřte, že bych to dovedl, kdyby to bylo fyzicky možné. Mám vám popsat zařízení, kterého tam není? Lože ze špinavých hadrů a zbytky zpuchřelé dřevěné podlahy? Nebo lihový kahan, primitivně zrobený z plechové krabice od konzervy, na němž není co vařit? Nebo —? Ne, nechtějte toho na mně. Báseň o všech a štěnicích nebyla, tuším, dosud nikým napsána. Umiňuji si, že tak učiním sám, až se mi někdy bude zdát o měsíci a o spravedlnosti sociálního řádu, který se nazývá pyšným jménem demokracie. Zatím jsem tulákem s fozedranými botami a s touhou někoho pokousat. Až budu slavným básníkem, možná, že zapomenou na Grünzinger Allee i na válečný tábor. Proto nechci nikdy býti básníkem, neboť nikdy se nemohu stát tak slavným, abych mohl zapomenout.

6.

Vrátil jsem se do ulic a ulice přede mnou ustupovaly. Z komínů vystupovala minulost v podobě kouřových obláček, raněna předtuchou blízké budoucnosti. Nabývám zraku, který isme ztratil, dívaje se do pekla. A přepychové limusiny, brázdící oceán hluku, štvou mne k návratu. Ne — nepájdú promarnit znovu noc na osvětlené bulváry a do měkké postele seriousního hotelu. Ale ponofim se do zlozvěstného ticha, které bouří nad jedním úsekem fronty — neboť válka neskončila.

Řekl jsem vám, že jsem tulákem. Strážníci si mne provokativně prohlížejí a krouží nedůvěřivě hlavou nad stínem, který se mi usadil v očích, jenž mne však zanechává úplně chladným. Když přišla noc, podal jsem ruku třem starým Italům, osmnáctiletému Jugoslávci a asi stejně mladému Polákovi. Spravedlnost je zachránila před smrtí a před vězením — nebyla asi dosti pohoťova, aby je zasáhla na útěku. Nalezli dočasný útulek v jednom doupěti válečného tábora na Grünzinger Allee.

Rány, způsobené ostrými jehlami a špendlíky, vrazenými za nehty, již se poněkud zacelují — Jugoslavie. Smrt dvou kamarádů, kteří zemřeli při přechodu hranic v dešti olova za střelby pohraniční hlídky — Itálie. A pět let káznice za malý přestupek proti statu quo — Polsko.

Cítím se tak malým — před těmito lidmi. Ubohý literaturující čumil, který se zmocňuje cizího heroismu. Ale nemohu si pomoci. Cítím krev. Jsem předvěkým barbarem a pach čerstvé krve uvádí do varu i moji krev. Procházím se zákopy a chladím své čelo o studenou ocel hlavně strojní pušky. Nikdy jsem jí neměl ve skutečnosti v ruce. Ale představuji si živě rozkoš, ovládati tuto hračku a státi se tak — bohem všemohoucím, který je pánem nad životy tolika lidí. Chápu, že nemůže býti jiným tento bůh, stvořený vládci světa a finančními magnáty, aby panoval nad otroky.

To sama válka se na mně dívá branami své minulosti. Přítomnost je jen jejím stínem. Drobná guerilla korunuje svým úděsným pathosem velikou tragedií. K smíchu je pláč a vzdechy vykořisťovaných. To nepomůže! Vy, kdož jste neviděli válku a nevěříte ve vítězství, pojdte za mnou do válečného tábora, kde v míru bojuje se zoufalá bitva o každý den života. Kde bydlí smrt a vy ji zde můžete spatřiti nahou!

Opravdu — válka se na mně dívá branami minulostí, přítomnost je jejím stínem a budoucnost smlouvou o životy milionů.

Vídeň, 24. VII. 31.

drby z osad a čundrů

Vytyčte si úkol:

1000

pevně semknutých osad
za T. O. V.

Dnes zdá se již, že tento úkol kamarádi nejen pochopili, ale skutečně chtějí také a sice v dohledné době spinit. Nebude ho sice ještě dosaženo do podrobného soupisu všech osad, ale podzimní činnost po skončení všech čundrů a dovolených jistě tento počet přinese. Během minulého týdne přinesla pošta hlášení 17 dalších nových osad, které rozhodly, že připojují se k TOV a uznávají za svůj časopis „Trampa“. Jsou to následující:

Praha: „Florida“, řádicí na Tomicku, „Věčná žizeň“ ze samých Košířských kluků, „Miriam“, která shání do svého středu ještě pět kamarádů, pokud možná kytaristů, a stará osada s výborným fotbalovým mužstvem „Strong-Heart“. Z Hlásné Třebáně ozývá se nová: „Sunday“ a ze Šumavy dvě: „Parta Klatováků“ a „Kavkaz“. Plzeň hlásí: osadu mírných indiánů „Sioux“. Písek: opět „Tuláci pustiny“, v Štíhlých vypukla nová: „Klondyk“ a v Hlučíně „Hiawatha“, v Rozdělově silniční osada: „Rudi Partisani“, v Doudlebech „Reed Flaag“. Mladá Boleslav: „Tuláci dával“. Moravská Ostrava: osada „Hawai M. O.“ V Moravském Krasu se sčichla osada „Zavrženců“ a na Slovensku v B. Štiavnicích „Hliadka hor“.

Do konce srpna dáváme poslední lhůtu těm starým osadám, které se staví za TOV a dosud neposlali adresy a veškerá sdělení, o které jsme je žádali v ml. číslech.

Učinite tak okamžitě!

Nezdržujte otlštění úplného seznamu všech osad! Ahoj!

Do Plzně, Rokycan a okolí!

Kamarádi! Spojené osady trampů v Radnicích a okolí pořádají v sobotu 22. srpna velký potlach v sále host. Jardy Šnajdra ve Sv. Kříži u Radnic. Na programu: zpěv, psina, Kanada atd. Kluci ze z Plzně, Rokycan, Doubravky a okolí, přičundřejte všichni dojednoho, ať ten náš pašoury zamořený kraj pozná, co je nás tady správných trampů.

Přijďte všichni, chrápandu opatříme, pitíva za prachy dost k dostání a laciný.

Případně deky a celty s sebou!

Za spoj. osady radnické: Pepek.

Redakci „Trampa“ hřimavé Ahoj!

Sherif Pepek.

Ahoj!

Při vzpomínkách na fácké kluky v Čechách, tučeme mírně svou kostrou lá podkarpandě. Jelikož je zde krásná úroda vinných hroznů, dovolujeme si vám drahouškové v redakci a okolí, poslat, ovšem nevyplácené L Slovy je den demizoa prima podkarpatský pramenitý vody. Jináč věříme, že se celá redakce rozdělí rovným dílem s klukama z Rakovníka, kteří už dva měsíce, co jsme na čundru (kapou sliny od luby všem), slutají. Medvědi jsou tu hodný, ale lesalov náke, když se rozzuří, tak bejvají zlí. Celkem sme tu potkali teprve dva kluky, a to byli polopadoři. Ahoj, hnuší trampové v okolí Jasiny, ozvěte se! Tě hrůza, pořádný člověk tu nikoho nevidí, holky tu jsou zamořeny sytylsem (žádnej strach, já sem eště poctivej) a podobnejma vyražejma. Jo a tomu Roussevi z Prahy I., Linhartská 12 co měl v 2s. č. Trampa ten kec (vo těch drvoštěpech), tomu dejte přes držku sami. Trampa tady všude dostanu, ale jen na nádražích, ale houpcoch, že vo kulturní četbu je postaráno. Drozd droždí, tok toká, fit se fití, a Géza někdy bibne. Kluci zlatí, vy tam z toho Rakovníka. Napište něco vo vás do „Trampa“, ať se moje stařícké srdce potěší... Vy tam z tý ušlechtilé chajdy „u uplavených lodí“, co pořád dvláte, už se Šída vypravil hledat kěnu, von to asi nechá až na zimu! Ty Frantale, ať budeš chlastat pivo, tak si na ně vzpomeň. Taky kluka Příbkojce, Borise atd. líbám za levý oúsko. Ahoj!

House z Tábora Rvavých.

Smichovský TOV koná se ve čtvrtek 27. t. m. o půl 8. hodině večerní ve známé místnosti. Budou projednány velmi důležité věci — dostavte se zástupci všech osad!!

Kolonialausstellung

Ungeheure Reklame, große Attraktionen, alle Völker der Erde sind zu sehen, alle Stuten, alle Gebrauche, Menschenfresser, Feueranbeter, alles ist für billiges Geld zu sehen, nur nach Paris zur Kolonialausstellung.

Jedem Tramp muß schwer um's Herz sein, wenn er bednki, was das heißt, so viele Fliegen auf einen Schlag zu erhaschen

Schauen wir uns diese Ausstellung näher an, da müssen wir erkennen, daß diese zwei Seiten hat, die technische und soziale. Von der technischen Seite ist ja nichts auszusetzen. Für den nichtdenkenden Besucher bedeutet es etwas großes, diese Ausstellung gesehen zu haben, doch was muß mir als Tramp bewußt werden?

Was bedeutet für uns Kolonialausstellung?

Das ist eine Ausstellung der internationalen Unterdrücker, um der Welt zu zeigen, wie viele Länder und Nationen noch von ihnen beherrscht werden.

Daß die Kolonien sich nicht freiwillig diesem Joche unterwerfen, zeugen ja die Kämpfe, von denen wir ja so oft in der Tagespresse lesen können.

Kameraden, was heißt das, wenn Menschen aller Hautfarben von Paddours unterdrückt werden? Das heißt, daß diese Völker und Länder, durch Waffengewalt und Terror unterjocht werden, und da glaube ich, machen wir Tramps nicht mit. Mephisto.

Kamarádi píši . . .

„... Po Palestině jsem se potloukal až do nového roku. U bráchy jsem nechtěl dlouho zůstat, udělal jsem si menší čundr do Syrie, Iraku, Transjordanie, Mesopotamie a Persie jsem chytil malarii — ležel jsem tři týdny s 40–41.5 horečky. Pak jsem se přidal ke karavaně, idoucí do Damašku. Cesta s ní trvala dva měsíce a koncem března jsem byl zase v Palestině, naučiv se za tu dobu dost obstojně arabsky. Po návratu jsem se stal členem jedné z Kiruz, t. j. organ sací zemědělských dělníků. Rozhodl jsem se pro Chevzibu, poněvadž je tam velká většina Čechoslováků. Teď chci vysvětlit, co to vlastně taková Kiruz jest: Na začátku palestinské imigrace byly všechny práce spojeny s nesmírnými obtížemi s vysušování močálů, zavodňováním písečných ploch atd. Práce tyto prováděli jedinci — ovšem každý na vlastní pěst, což nemohlo vésti k výsledku. Založili proto menší společnost se společným majetkem. Po delší době dostaly jisté židovské skupiny od židovského národního fondu půdu. Pro příklad uveďu skupinu, ve kte 6 židů: skupina dostala 5000 dunů (1 dun = 1090 m² půdy — půdy částečně nezavodněné, částečně močalovité). Představte si, kdyby půda byla rozdělena mezi jedince — co práce a námahy by bylo potřeba! Jeden by dostal lepší druhý horší. Jelikož půda ležela stále neobdělána není možno zprvu šedesáti lidem žít z úrody a dostává od toho fondu po deset let příspěvek, který umožňuje doplatit schodek, nakoupení hospodářských strojů a stavbu budov. Pojem soukromého vlastnictví zcela vymizel. Žije se zde úplně komunně. Dnes jsme jednou z nejbohatších skupin v Palestině. Vlastníme velkou budovu s jídelnou, pekárnu a skladištěm, 4 obytná stavení, 4 stáje, skladiště obilí a mnoho dřevěných baráků. Kromě toho teď stavíme koupelny, záchody a 4 obytná stavení. Máme dva traktory, dvě mlátičky, pět žezací trávy, dva vázače snopů, stroje k rozprašování hnojiva, pluhu, brány, auto atd. To vše je výsledkem desetileté usilovné práce. Každý jednotlivec dostane ročně deset dní dovolenou a k dispozici 2 Pinty (t. j. 330 Kč). Z půdy jest 60 D vinohradu, 100 D pomeranče, 50 D zelezina, ostatní je obilí, hrách, čočka, kukurice, len, jetel . . .“ (Z dopisu kamaráda Otty Blaui, Kiruzal Chevzibal, Bet Alfa, Palestina.)

— Hergot, co je s tím límcem, dyk sem tu měl někde bradavičku.

BRNĚNSKÁ STRÁNKA rediguje brněnský TOV

Když si dá čuadrák oběd!

Bylo to v Brně. Právě když jsme opustili kamaráda Ližka v Žabovřeskách, stavili jsme se v hospodě „U Hanušů“ něco požrat, za peníze, jež nám dal kterýsi kamarád. Usadili se u prázdného stolu stranou, kde pojídal „ochránce spravedlnosti“. Poručili jsme si oběd a pivo a po každém s hnusným mlaskotem (snad) upozornili onoho povinností vykonávajícího strážníka. Který, sotva že nás zblejsknul, už byl najeden. Nemohl ani dojísti moučník, který nám tak šmakoval. Nesl ho protisedícímu hostu, zda-li by ho nesnědl. My, vzhledem k úřední osobě, neodvažovali jsme se sami o to říci a čekali, snad se dovtipí a tu baštu nám přinese. Strašně zklamání jsme však byli, když zbytek odnesl hostinský. (Myslel si snad, že by nás urazil?) Poručil si černou kávu, pro bílou si sám zašel

do kuchyně. Za nedlouho se vrátil a zamířil svými kroky přímo k nám. První jeho slova byla „pánové, legitimizujte se mi!“ Hned jsme oba jedním slovem řekli „Prosím“ a předložili „dekrety“. Podle všeho mu to nestačilo, neboť nás žádal, abychom jej následovali na strážnici. Tam nastalo to samé. Dopadlo to tak, jak to jinak skončit ani nemohlo. Byli jsme propuštěni a ubírali se zpět. Když jsme šli kol té nešťastné nospody, napadlo nás zajít si tam na pít. Hned ve dveřích nás přivítali se smíchem a hned se rozpovídali. „Tak co, hoši, jak to dopadlo“ a tu my „ale dobře, vidíte, jsme už zase tady.“ Tu nám sdělovali: „Ten pan strážník myslel, že jste odněkud uprchli ze žaláře. Snad ho myšlili ty oholené hlavy a obličje zarostlé hustým vousem, mnul si ruce, jaký má dobrý lov.“ Na dotyčném hostu žádal, kdyby jsme

se mu vrhli na hrdlo, by byl tak laskav a přispěchal mu na pomoc. Též na pl. hostinské žádal, by mu zapůjčila nějaký řemen na spoutání, ale jelikož ho neměla, spokojil se pouhým „cukrpagátem“. Když mu řekla, že to přetřhne, říkal „to asi těžko!“ Litoval, že nemá sebou služební zbraň. Mohl být bez starosti. Měli jsme z toho velkou „bžuncu“. Doufáme, že vás nepřivedli k podezření naše zevnějšky, jako to, že jsme si dali řádný oběd. Tomu bychom snad věřili. Podruhé, až přijdem na čundr po naší „vlastence“, si to zapíšeme za uši a dáme se očkovati proti hladu. Vždyť chudý člověk musí přece něco vydržet. No né, pane strážníku. Voláme vás „Vlasti čest“. Čundrající „Gumarádi“.

Jeden „krátkej“, druhej „dlouhej“.

**Brňáci, nespíte? Pište, co sou-
díte o celostátní slezině zástupců
osad T. O. V.**

► Řeckořímské zápasy ◄

23. září v tělocvičně JPT Vinohrady, Leto-
hradská ulice.

Vstupné Kč 2.40. — Pořádají Děti Neklidu.

— *Soumrak to má blbý.*

— *Proč?*

— *Páč si nemůže ulehnout na hřbet,
musí lehnout na krajínu.* Děda.

— *'sím tě, co je to ta stěžejní hra?*

— *No, to je ta, co ji herci stěží sehra-
jou!* Děda.

DŮM SLUŽBY SPORTU

dodá vše co

**TRAMP — KANOISTA — SPORTOVEC
POTŘEBUJE.**

**TENISOVÉ RAKETY
ZA LIDOVÉ CENY.**

Ceníky zdarma.

Emerich Rath a spol.

PRAHA VII., Veletržní palác, přízemí 40.

Telefon 27141-5 (byt 52465).

Kluci — děvčata, kupujte u starého trampa!

STANY — ČNLEBNÍKY — TRIČKA — GOLFKY atd.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a přispívatele 70 h. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

KAMARÁDI nezaměstnaní, opatříme vám práci. Dotazy v administraci t. l.

SRAZ TRAMPŮ u „Zálišů“ v Karlíně, Královská 10. Místnost L. O. K.

RESTAURANT VAIGL, SMÍCHOV, získal své popularity! Každý pondělí a čtvrtek předválečná zábava!

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Pro dávám dobré gramofony a ještě lepší

Nekuřákem
zaručeně ve 3 dnech. Informace bezplatně. R. Steinbach, Kariovy Vary 192 b. Pošt. schránka 158.

desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i pro-

dáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceniky vetešnického zboží zdarma.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce H r n e č e k, Dejvice, Na Hutích č. 3.

Osadní pošta.

Kamarád Mach! Vrat vypůjčené ihned rekomando, jinak nepříjemnosti pro Tebe i mne. Karel.

Kojotovi z osady „Wiking“ píše Láblík.

Hrozná noc ze soboty dne 21. června na neděli mně dala krásnou, byť smutnou příležitost, abych poznal tebe — Kojote, ve kterém, zrovna jako druží hoši, jsem viděl dobrého kamaráda, a hlavně — dobrého Trampa. Kojote! Několik dní jen uplynulo od chvíle, kdy jsem ti psal do památníku slova, za která jsi mi tolik děkoval. Jak hrozně jsi zklamal své kamarády z vaší osady, jak hrozně jsi zklamal všechny ty hochy z osad jiných, kteří rádi přehlíželi různé ty malé hříšky, kterých máš na svědomí dost a dost. Avšak to, co jsi učinil naposledy, to dovršilo míru. Svým jednáním jsi ztratil důvěru kamarádů, a položil jsi nepře-konatelnou překážku na onu cestu, která by tě zavedla opět tam, mezi tvé bývalé kamarády. Klesl jsi oné sobotní noci na stupeň nerozumného zvířete, a to vlastní vinou. Tvoji bývalí kamarádi si to dobře zapamatují. Jen náhodě a bdělosti hochů z osady Beuton, Dalahaj — Kazana z Pirátů a „Zabáci“ můžes děkovati, že ona noc neměla pro tebe žádných následků. Tys nevěděl, že nad tebou se křivili blesky, za ohlušujícího rachotu hromů, tys nevěděl o tom, že vichřice tebou cloumala z místa na místo i s tvým kamarádem, jenž zůstal u tebe, a ty jsi také nevěděl o tom, jak naši bcs. uprostřed hruzné noci neodbalice nepohody, spěli tobě na pomoc. Jistě bys se hanbou propadl, kdybys tu chvilu, kdy tě nesli přes řeku, v blátě, dešti, za svitu blesků, na oka nž:k

procitl k vědomí. To co pro tebe učinili tvoji kamarádi, to jim nebudeš moci nikdy opatit. Jak posuzují tvé jednání hoši z osady „Wiking“, ke kterým jsi patřil, to se dočteš na jiném místě. Jen tolik ti prozradím. Nepokoušej se, přijít ještě někdy k nim, do osady. Mohlo by se ti stát, že by tě vyprávěli, a odešel bys jen s hanbou. A myslím si, že stačí ti to, co ku své hanbě jsi provedl. Jednou poznáš, jak těžké je, získati si důvěru a přátelství tak dobrých hochů, jací jsou v osadě „Wiking“. Nyní ti, Kojote, ještě něco poražím. Až si vzpomeneš na krásné večery u táboráku, tu vezmi svůj památník, a přečti si slova, která jsem ti tam napsal. Pochopíš-li jejich význam, poznáš také jak veliké je tvé provinění. A snad budeš lepší, než jak jsi se ukázal v sobotu 21. června. Kž by tomu tak bylo.

Láblík z osady „Beuton“.

Kamarádi!

Oznamujeme, že s článkem „t slečně z osady Zapomenutých“ nemáme nic společného. To, co jsme měli s tím kamarádem, vyřídili jsme si s ním v soukromí jasné a zřetelné. A jestli nás chtěl tímto pospinit, to nás rozhodně neškrábe. Al. co máme společného s vámi, je náš **rekrutský trampský večer** na rozloučenou s kamarády, který **konáme 15. září t. r. v 8 hod. večer** ve velkém sále Národ. domu v Košicích. **Mez pouhých Kč 4.80.** Přijďte všichni a vlnky s sebou **Program, tombola, Jazzband, taneč. Ahoj a na shledanou.** Eman šerif.

Do pačourů hej rup. Z chajdy šestí „Toulavých vlků“: šerif Olda, Gaučo, Ota škuner, Standa derviš, Vašek mašek, Pinda, Al Capone.

Táto Dlouháne z Příbramě piš mně do „Trampa“. Toulavý Mirko.

Bobe z Big Hornu, Bratislava, udeř adresu!!!!

Ahoj! Ferry z Manihky! Díky tobě za chrápandu a žrádlo. Nezapomeň psát mi něco do „Trampa“. Se uřivým Ahoj! Bedár, Praha.

redakční

A. Š.: Posílej vtipy hodnotnější a hlavně nemaluj. — San Diego: Článek o Marseille příliš dlouhý, a nesprávně domyšlen. Nestlač. konstatovat fakta o lumpenproletariátu romantickými barvami. Ale vyzdvihnout sociální kořeny tohoto zla. Hodnotit a osvětlit názorem uvědomělého trampa-proletáře. Oprav si své náhledy, piš krátce a výstižněji. — Svatel: Fóry slabanti. — Fred z Oasy: Některé vtipy se hodí, ale posleť ještě lepší. Mapu pošlem. Pozdravuj Lipník. — A. Š.: Tohle se nehodí. Doufám, že se ovšem nenafoukneš a budeš psát dál, lépe a trampsky — Estacada: Proč tak zoufale? Tak zle není. Ten plátek zájde na vlastní blbost — Porinda: Která šifra píše tu poradnu, zarazit! Je to slabě a dlouhě. Něco záživnějšího! — Kočkodan: Díky za dopis. Fóry tentokrát slabě. To ten minulý článek byl lepší. Polepšit! — Růžena J.: Strůj a člověk Článek je nejasný a zůstává pouze abstraktní causerii bez odůvodnění zla. V sovětské Unii jsou také stroje a přece nevytlačují člověka. Zajímavě jsi odhalil pačourské ruce, které nechají strojem vytlačit proletáře. Piš dále a konkrétněji. — Tonda: Radosť chudých. Velmi dobrá, žel dlouhá, pro nedostatek místa nemůžem tisknout. Zašli redakci děldopů v R. P. Nam posílej stejně dobré, ale kratší. — Divoký Faty: Básně a písní máme spoustu. Pošli nám raděj dobré fóry a zprávy tam od vás. — Ažlu: Díky za dopis, peníze, bloček a fóry. Něco použijeme hned, něco později. V mnohem s tebou souhlasíme a přejeme ti upřímně brzké uzdravení. Ahoj!

PRO TRAMPY ZVLÁŠTNÍ VÝHODY!

NA SPLÁTKY
HARMONIKY
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY
A. VACKOVÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 59A

— Tak sem měl dostat jeden den tuhýho vězení, ale pro moje dobré chování mně to změnili na 24 hodin — té kilka, co? Teddy.

Kluci, odpusťte, ostatní odpovíme příště. Furt málo piacu. Kamarádstvo, nejen psát, ale taky kolportovat, rozšiřovat „Trampa“. Což nechápete pořad, že je to náš tisk? U nás si hoši z T. O. V. a kolem „Trampa“ vůbec vzali za úkol: Každý čtenář „Trampa“ sám prodá nejméně 10 čísel. To se týká nejen osad, ale i jednotlivců. Kluci, vytyčte si úkol pod tímto heslem. Tomu říkáme spolupráce, a sice ta nejdůležitější! Ulejšák je mrtvoia a nemá pro naše hnutí ceny, kdyby sebe víc „hejrupovali“ do pačourů!! Redakce.

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod,
zavedli nové stroje,
zdokonalili výkon
a slevili jsme
TRVALOU ONDULACI NA Kč 25 —
Hollrnny „TEMPO“, Žižkov, Husova tr. 3.
Filiálka: Malá Strana, Nerudova ul. 15.
Než vejdete, pozor na firmu!

Biliboj Vilibald ze Skagwaye přibil si na dveře chaty cedulku: „Žádá se o zachování čistoty!“ — Drahýho dne je tam hromada pěti teček a v ní zapíchnutá cedulha s nápisem: „Žádosti se nevhovuje!“ Fred.

— Teď už se neřika cestákům „obchodní cestující“, nýbrž „obchodní steskující“. Voni si chlapi furt nařikají a jsou samý stesky na špatný kšefty. Ažín.

— Moje jméno — Skočdopole!
— Prosím vás, nač bych tam skákal?!? Ažín.

jindy a nyní

Bejvávalo, bejvávalo,
když si děd brat babičku,
že se kafe mlejvávalo
a skrz pytlík slejvávalo
do malého hrníčku.
Z homole se cukr vzal...
pomalu se rozhřival...
Opravdu to byla trýzeň
a přečasto dědečka,
než se dočkal kaffěka
zlosti přešla všecka žizeň.

Zlatá kostka TRAMP je domácí produkt, připravený z hodnotných poživatín. Jméno výrobce „Kofinská cikorka“ ručí za její jakost. Hospodyňky nemohou ji postrádati v domácnostech, chtějí-li své rodině na rychlo připravit lahodný nápoj. Turisté, letní hosté, svobodní muži i ženy, všichni, kdož si oblíbili kávu, žádejte zlatou kostku TRAMP u obchodníků. Prodává se v balíčkách o osmi dávkách (na osm půllitrů kávy) za Kč 4.—, 6.40 a 8.80. Lze dostat i kostky jednotlivé a to: ze žitovky za 50 hal., ze zrnkové jemné kávy za 80 hal. a z kávy silné za Kč 1.10.

Teď je doba elektriky,
nač dělat s kafem caviky?
Když je letní neděle,
šinou si to vesele
trampka s trampem obok
se šibalstvím ve oku.
A když mají řádnou žizeň
není to už dneska trýzeň.
Jaké pak týráni mozku,
mají „Trampů zlatou kostku“.
Udějají ohníček,
vezmou vody hrníček...
Za pět minut je tu káva!
Trampka slavně rukou mává.
Jak je chutná, vonná, sladká,
Je ta kostka zázrak zkrátka.
A ten zázrak bohudík,
prodá každý obchodník!

OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, lyžáky, bruslařské, do boxu, letky, kopačky a moderní obuv**
la jakosti Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská
Vám dodá **trída č. 4.**

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

jan noha:

blátivá naděje

o starých mořských vlčích —
přístavní zloději —
vyprávěj kryso stará
s blátivou nadějí — —.

plížím se podél doků —
jak se mu slova pletou,
ty věty páchnou rumem
a — lacinou cigaretou — —

plížím se podle doků,
vím, kde to zlato leží,
pět hlídek odměřeně
prochází po nábřeží

svou „děvku“ mezi zuby,
jsem vložil ostřím ven,
do noci revák čumí —
náš nepřítel je den

už vidím první hlídku
noc chcípá na úbytě,
obzor si zapaluje
cigáro na úsvitě

už vidím první blisku
a tiše mřím na ní —
v tom kdosi přes má stehna
mne prudce plácnul dlaní

dvou očí šikmý oheň
zazářil v žluté pleti —
teď toužím po opiu
a hmatám po doupěti

a pak sem tomu propad
a chodil sem tam denně,
toužiti po opiu —
je hůř než toužit k ženě

o starých mořských vlčích,
přístavní zloději —
opium je teď mojí
blátivou nadějí.

**konec
romantiky
aneb
čundr
pondělní**

